

Computermodel -2- Europese uitbreiding in voorbereiding

17 april 2009

AMSTERDAM (Energieia) - De samenwerking met de (energie)bedrijven was handig, bijvoorbeeld omdat zo veel van de gebruikte kennis en veronderstellingen gevalideerd konden worden. Maar dat legt meteen het grote nadeel bloot: de meewerkende bedrijven hebben hun eigen belangen, terwijl de kennis die als fundament moet dienen voor het model zo objectief mogelijk moet worden geïmplementeerd.

Consultant Willem Jacobs van Quintel drukt Energieia op het hart dat er geprobeerd is het model zo zuiver mogelijk te houden, maar hij erkent het gevaar. Natuurlijk werd de input van een bedrijf niet zonder meer in het model verwerkt, vertelt hij, dat is allemaal zo veel mogelijk gecheckt bij andere, onafhankelijke bronnen. Maar of dat helemaal gelukt is? Het is moeilijk te controleren. Was micro-WKK ook in het model opgenomen als Gasterra niet aan boord zou zijn? Welke efficiëntie-prijs betaalt een kolencentrale voor toepassing van CCS, en in hoeverre heeft Shell zich met dat getal bemoeid?

Relevante vragen die onbeantwoord blijven -maar dat maakt het energietransitiemodel niet plotseling verdacht of onbruikbaar. Het belangrijkste doel van het computerprogramma is het inzichtelijk maken van onderlinge afhankelijkheid, het aan de oppervlakte brengen van onvermoede relaties. En of het getal dat die relatie uitdrukt grootte 6 moet hebben of toch 8 is dan van ondergeschikt belang. Bovendien, zo kondigde Kerkhoven donderdag aan, is samenwerking gezocht met het regieorgaan energietransitie. De verschillende energieplatforms zullen allemaal de ins en outs van het model gaan bekijken, en zo nodig aanpassingen voorstellen. Door de groep van valideerders te vergroten, neemt vanzelf de betrouwbaarheid toe, zo is de gedachte -hoewel een partij als Greenpeace of Stichting Natuur en Milieu als tegenwicht een leuke aanwinst zou zijn.

Quintel hoopt ook dat het energietransitiemodel niet beperkt blijft tot het Nederlandse grondgebied. Met de overkoepelende Europese branchevereniging voor energiebedrijven Eurelectric en met het zogenoemde DG Tren -de transport en energieafdeling van de Europese Commissie- zijn inmiddels gesprekken gaande over een Europees energietransitiemodel. Die uitbreiding vergt niet zo heel veel moeite, vertelt Kerkhoven. Het meest complex is het vergelijken van een windmolen met een kerncentrale, en het maakt niet uit of je dat nu in Nederland of in België of in een ander land doet.

Andere verbeterpunten, waarvan een paar al in de nieuwe release van deze zomer moet zijn verwerkt, zijn bijvoorbeeld uitbreiding van het model met kosten voor het elektriciteitsnetwerk, met opslag van energie in het algemeen of met diversificatie van de gasportfolio (bijvoorbeeld LNG). Zo moet het energietransitiemodel langzaam uitgroeien tot de standaard autoriteit voor de relaties binnen de energietransitie, zoals Kerkhoven dat voor ogen heeft.

Spelen met het computerprogramma is even wennen, maar al snel slokt het programma je op en ben je niet weg te slaan uit het energielandschap van Nederland in 2040. Het wordt een 'spel' dat je wilt uitspelen: een brandstof- en energiemix kiezen die binnen de eerder gestelde eigen randvoorwaarden past. Het omtoveren van de rode kruisje in groene vinkjes brengt na een tijdje de pragmaticus boven. Zoals Kerkhovens zoon Jesse het verwoordde: "Eigenlijk ben ik tegen kernenergie, maar het neerzetten van een kerncentrale zorgt wel ineens voor heel veel groene vinkjes."

Een kerncentrale plaatsen zorgt voor veel groene vinkjes.

Wouter Hylkema

w.hylkema@energieia.nl

Copyright©, Energieia, 2009